

בשלהי האסיפה...

המשך האסיפה היה בעיקרו דיון בנושא איחוד האגודות. עברנו הרבה דיונים בנושא זה במהלך השנה, אולם הדיון באסיפה השנתית התעלה על השאר בהגיונותו ובמיצוי המציאות שהתהוותה לרגלנו בסימומה של השנה. כבר בהצעות המקדימות של מועצת "השרות" לאסיפה נוכחנו לדעת, שמגוון הדעות בנושא של איחוד האגודות הוא לא אחיד. התווספו לכך שתי הצעות נוספות במהלך האסיפה שגם הן היו לשני הכיוונים – האחד לאיחוד משולש והשני קיצוני לו, ניתוק מוחלט מההתאחדות עם חיווק המשותף בצד המקצועי. נאמרו דברים חשובים ונכונים וכולנו כגון: "צפון ודרום", ביטוי שאין לו משמעות כיצירני חלב; "קטנים מול גדולים" – ביטוי עצוב נוסף שיש להחביא אותו במאבקי העבר; "ההתאחדות כאיגוד מקצועי" – תפקיד מרכזי של ההתאחדות הוא כאיגוד מקצועי הנאבק ומציג לגורמים הממשלתיים את רצון וחכיות יצרני החלב; "תחרות אגודה אחת מול האחרת" – משק תחרותי היכול להחליט החלטות מקומיות המשפיעות על יעילות יצרן אחד מול האחר; "ריחוק המנגנון המחליט מצרכי היצרן" – בניית גוף אחד גדול יכולה לגרום גם לריחוק היצרן מהשפעתו בתהליך קבלת ההחלטות ו"פילים לבנים" שכולנו משלמים ואין להם תירגום יצרני בשטח. כל אלה ועוד רשומות בפרוטוקול האסיפה.

תחושתי היתה, שמספר "המתנדגדים" באסיפה הנוכחית היה רב והדיונים במהלך האסיפה השפיעו רבות על ההחלטות הסופיות. שמחתי לראות שדווקא האנשים שמבחינה אישית היו מעורבים בתהליך וכתבו האחד לשני מספר רב של מילים שכולנו קראנו, לא השתתפו בדיון באופן פעיל. הדיון כשלעצמו היה כל כולו רגשות ומחשבות של הציבור, שכמובן ניזון והושפע לכאן או לכאן במהלך השנה.

אז למה הופתעתי? – השטח רגש וגעש לפני

באסיפה השנתית של אגודת "השרות" להורעה מלאכותית" ישבתי מולכם וכתבתי את פרוטוקול האסיפה. ליוויתי את תהליך הדיונים לקראת האסיפה במפגשים בין חברי האגודה, אם במועצת "השרות" ואם במסדרונות או בטלפונים. החלטתי לכתוב שורות אלה בשל הרגשתי האישית, שתהליך שליווה אותנו כשנה בצורה אינטנסיבית מאד הגיע לצומת דרכים שבו ציבור הרפתנים החליט לעצור... ולנשום מחדש. נכנסתי לאסיפה עם רמת ציפיות ורגשות של איחוד (במידה זאת או אחרת) ויצאתי ממנה מופתע, אך שלם עם ההחלטה. אז מה קרה שם...

התחלנו את האסיפה בסקירה מצויינת של אבשולם דולב שבה יכלנו לשמוע על הנעשה במדיניות החלב באירופה. תמיכת הפרלמנט האירופאי ישירות ביצרנים ופחות במוצר נותנים בסופו של דבר את היכולת לשווק את מוצרי החלב עדיין בצורה מתוכננת תחת משטר מכסות – אולם, עם הפנים לעתיד של הפרטת משק החלב תוך כדי חיסול משקים קטנים ולא יעילים. משק החלב האירופאי מנוהל תחת חוק מפורט, המתואם כיום בין כל יצרניות החלב. איכות החלב כמוצר שיש לו המשך בתעשייה הינו דגש שיש לו השלכות כלכליות על תיכנון מוצרי חלב לשימוש מקומי או לניוד כלפי חוץ. אנחנו כרפתנים יכלנו להשוות את מעמד משק החלב בארץ מול תיכנון מפורט עם רמת החלטות מאורגנת במשק החלב האירופאי.

אולם, הדשא אצל השכן הוא לא תמיד יותר ירוק משלנו, ונכון אמר נציג של רפתני אביגדור, שרפתני ישראל יעילים באותה מידה ואולי טובים יותר מרפתני אירופה או יצרן חלב אחר בעולם, במידה שיתנו להם את "כלי המשחק" הנכונים. כלים אלה מגובשים ומבוצעים על ידי משרד החקלאות ומועצת החלב, כאשר לנו כרפתנים יש השפעה פחותה על גיבוש ההחלטות ומימושן.

"בניווט האניה" ודרך הצגת איחוד האגודות עלינו על שרטון שרק תהליכים אחרים "בשולי הבמה" יחזירו את הנושא לדיון. אני שלם עם ההחלטה משום שזהו רצון כן ואמיתי של ציבור נרחב מאד של רפתנים, שאפילו רוצים בסופו של דבר באיחוד זה או אחר, אולם דוחים בשאט נפש את כפיית התהליך. הזמן יעשה את שלו ואנחנו נירגע ונחזור איש איש למלאכתו. אולי, כשנהיה רחוקים מסערת הרגשות, המהלכים המשותפים יתרחשו (כפי שקרה בעבר בצד המקצועי) ויגבשו מציאות חדשה.

יואל זרון

האסיפה. נכון לתקופה זאת, לפני שנה היו סימונים של אירועים שקטים לקראת מהלכי האיחוד. היו המלצות של גופים רבים (שלנו או מחוצה לנו) להתאחד. האגודה השכנה לנו "און" החליטה על איחוד משולש ברמה העקרונית כבר לפני כחודשיים. המון חברים בשיחות פרטיות ראו את האיחוד כמהלך מחוייב המציאות בתנאי ההקף של משק החלב הישראלי ורק התווכחו, האם האיחוד יהיה זוגי או משולש. אולם, הנה הגיעה האסיפה והציבור הפך רגשות אלה למציאות אחרת.

אז למה אני שלם עם ההחלטה? כנראה,

